

Fredagen den 18 augusti

Vpk värnar om kolonier

Strax före sommaren lade stadsarkitektkontoret fram förslag till hur området norr om Kung Os-kars bro skulle användas. Det fanns åtta alternativ med olika kombinationer för de fyra delområdena skjutsställarna, SJs bussdepå, gamla brandstationen och kolonitrådgårdarna vid Karlavägen. Överens var man om att SJs bussdepå skulle flyttas ner på spårområdet, och att en ny bussgata skulle läggas där till den nya bussterminalen vid stationen.

Men på de tre övriga punkterna var man inte överens. Frågan om Skjutsställarnas vara eller icke vara får vänta på bevaringskommitténs ställningstagande. Brandstationen, som ska flyttas till Gastelyckan, blir nog till största delen ersatt med bostäder, och på kolonierna vid Karlavägen hade stadsarkitektkontoret föreslagit - bostäder!

Nu var det inte många som stod upp till koloniernas försvar. Nej, kolonierna var SJs, och bara för deras personal, och

dessutom skulle de få nya lotter när annanstans. Så lättvindigt förklarades saken.

Men byggnadsnämndens ledamöter blev lurade! I själva verket är dessa kolonier upplåtna till vanliga lundabor utan anknytning till SJ. De är också, som vanligt så här års, vackra och välskött, och kan knappast ersättas med ny mark när annanstans. Flera kolonister har hört av sig och är upprörda över planerna på bostadsbebyggelse här. De vädjar nu i en skrivelse till byggnadsnämnden att söka andra alternativ för de 42 lägenheter som skulle rymmas här.

För Vpk, som inser behovet av nya bostäder, är detta dock ett alltför magstarkt förslag. Även om SJ numera är svåra att förhandla med, bör givetvis kolonierna var kvar. Närheten till stambanan ger svåra bullerproblem, och att dra in biltrafik på den fridfulla Karlavägen skulle störa dem som nu bor där. Så Vpk vill gärna medverka till bostäder på annan plats.

Thomas Schlyter

Hannas fläkt konkurrerar med vaktparaden!

Under några varma och intensiva dagar i början av juli sammanträlade damorkestern "Hannas fläkt" i Stockholm för att spela på gator och torg. Vi förstärktes med två stockholmstjejer och med Maria Rosén från Malmö vilket i allt gjorde oss till en tretton kvinnor stark och spelglad orkester. Målet var att samla in pengar till de galna mödrarna i Argentina. Efter en något odisciplinerad samling och uppspelning i ett litet vardagsrum på Söder drog vi ut på stan.

Första anhalten var Slussen vilket visade sig vara en lyckad spelplats. Solen strålade, folk var vänliga och vi spelade som aldrig förr. Stockholmarna, som väl annars sett det mesta, höjde både på ögonbrynen och mungiporna. Både sedlar och blänkande mynt seglade ner i vår instrumentlåda. Sammantaget lyckades vi spela in 2 660 kronor under våra tre dagar. En summa som vi hoppas kommer att minst fördubblas under spelningarna i Köpenhamn och Lund under hösten.

Repertoaren var mycket blandad och internationell. Valser och tango gick hem. Satumaa, en finsk tango, uppskattades till exempel av Stockholms finska befolkning. Vidare spelade vi bl.a. Vysotskylåtar, afrikansk musik, La Lega, Hanna från Arlov och vår käre Augustin. Inte minst Maria Roséns slagverksinsats fick oss att överträffa oss själva. Mellan låtarna berättade vi om musiken och talade om de Galna mödrarna och deras kamp för att bringa klarhet i vad som deras försvunna anhöriga. Vi hade ett program på ungefär en timma och vi hann med sju spelningar under de tre dagarna. Hettan tvingade oss till långa och angenäma pauser på kaféer och uteserveringar där vi räknade pengar och diskuterade publikens reaktioner. Otaliga var de kända gossar som undrade om de inte kunde få vara med. Men mest stolta är vi över den äldre distingerade gentleman som slog ihop klackarna och utbrast: "O flickor, jag kommer just från Slottsbacken och ni är väl så bra som vaktparaden". Tackar.

Catta Jönsson

18 - 24 augusti

VB:s kalendarium över kulturarrangemang och andra offentliga tillställningar. Interna möten återfinns i mötesspalten på sista sidan.

BIO Södran Fre lör sön tor 18.30: "Hanussen". Fre lör sön tor Kl 21: Fellinis "Ginger & Fred" med Marcello Mastroianni o Gullietta Massini. Fre lör nattbio kl 24 Bergmans "Sjunde inseglet". Sön matiné 14: "Kalles klätterträd". MEJERIET Säsongsstart fred 25 aug 21,00: Electric Boys. Kulturen, fred. utställningen "Foto" öppnas. Sönd. kl 13: Barn

från Skuruportens folkdanslag. Kl 14 visning av utställningen: "Hemma i konsten" Kl 15: "I fotogenlampans ljus - om borgerlighetens bostad" berättar Elisabet Stavenow-Hidemark. Stadsparken tisd kl 19. Lund Lunds Allmänna Sångförening. Torsd kl 19. Hemvärnets musikkår Planetariet Fred kl 16. "Jorden snurrar till musik". Botan: Sönd. 16-18. Svamp-Jouren. UTOMBYS. Bian, S Gertrudsg. 4. 19: "Sjögungfruns sång" fförfilm: "Bevara Sverige svenskt?" 21: Solanas "Åter till södern" - sista veckan.

Åskväder över Lund

Onsdagkvällens åskväder drabbade Lundabygden hårt. Det blixtrade och dundrade och regnet föll i strömmar. En hel del mindre skador rapporteras - förstörda blomsterrabatter och gissar vi, flera översvämmade garage. Framåt 9-tiden drog dock ovädret bort - man kunde iakttä en hel del blixtrar åt Dalbyhället - och lugnet återställdes.

Bank i väggen

Bakom poritefon och sparbanksjocka väggar

placeras det privata kapitalet på förnuftigaste vis.

En aning av rikedom uppmuntrar en kö på Bankgatan:

- Det sipprar 100-lappar genom en läcka i väggen!

Karl Witting

ANSER...

Har vi bråttom?

90 eller 110? Ja det har varit en flitigt diskuterad fråga sedan 90-gränsen infördes på våra motorvägar i början av sommaren. Bl a var det någon som kritiserade den lägre hastigheten med motiveringen: vad ska vi annars ha motorvägarna till? Ja, vi ifrågasätter verkligen vad vi ska ha motorvägar till. En av förutsättningarna för en motorväg är att det finns mycket trafik. Men finns det mycket trafik så finns det också förutsättningar för att rationalisera denna trafik. Det handlar om att föra över persontrafiken till turtät kollektivtrafik och att föra över lastbilstrafiken till järnväg. Betänk att en dubbelspårig järnväg inte bara har större transportkapacitet än en fyrfilig motorväg, den klarar sig dessutom på samma utrymme som det ena körfältet.

Runt omkring Lund är det ju en tät trafik, framför allt beroende på att det bor ganska mycket folk i regionen. Detta skulle kanske i sig motivera en lägre hastighet. Men vi ska heller inte glömma bort kväveoxidutsläppen. De medverkar till försurningen i denna redan hårt drabbade, region. Dessutom produceras det ozon vid kväveoxidernas sönderfall. Ozon vid den här altituden är skadligt för träden och dessutom bidrar det till drivhuseffekten.

Vid högre hastigheter på bilarna så arbetar motorerna effektivare och producerar därför mer kväveoxider. Idag är det emellertid fler och fler fordon som har katalysatorer där huvuddelen av kväveoxiderna omvandlas till syrgas, kvävgas och lustgas. Lustgas har betydligt längre medellivslängd än kväveoxider, varför det når upp i stratosfären och påskyndar ozonets sönderfall. Det är också en drivhusgas.

Ett annat skäl för en lägre hastighet är att energiförbrukningen ökar med farten för de flesta fordon. Detta medför ökade utsläpp av koldioxid, vilket bidrar till drivhuseffekten. Energiförbrukningen är även i sig ett skäl för att satsa på den mer energieffektiva spårbundna trafiken i stället för på vägtrafiken.

Det finns idag starka krafter för att bygga ut en viss motorväg i regionen. Ja, det gäller motorvägen mellan Malmö och Köpenhamn. Europas längsta bro(!?). Varför bygga fler motorvägar, och därigenom ytterligare gynna bilismens tillväxt, i ett område där det redan finns för många bilar. Dessutom krävs ytterligare vägar för tra-

Den Europeiska Gemenskapen

Jag tänker inleda höstens verksamhet med att ta upp frågan om olika sätt att tillbringa semestern. Det verkar väl osökt och fint?

Då måste man först konstatera att det finns en stor spridning. Det finns t ex sådana som under några veckor kastar sig ut i en vansinnigt tempo av hårt fysiskt arbete där de de lägger om tak, bygger upp stora jordterrasser etc. En annan sort, inte sällan representerad av lärare, lämnar Lund dan efter skolavslutningen och kommer igen kvällen innan skolan startar. Under mellantiden sitter de i ett hus i skogen i södra Småland och ser på TV och läser deckare, och förmodar man, begrundar den sjunkande produktiviteten inom skolan.

Själv får jag som eld i fötterna när det är semesterdags, far runt planlöst och kan bara med svårighet tillbringa två nätter i följd under samma tak. Som representant för det rörliga fri-livslivet hamnar jag då under mina turnéer hos nämnda stug-sittarna. Det blir naturligtvis förstämning och konflikter när jag insisterar på att få låna cykel för att fara in till kiosken i stationssamhället och köpa Aftonbladet.

Nordtysklands charm

Men det jag verkligen gillar det är bilcamping i Nordvästeuropa. När jag berättar det i sällskapslivet finns det alltid en del mindre sofistikerade som börjar tala om Sarek och sådant, och för all del, det har väl sin ödsliga charm. Men jag brukar fråga om det inte är besvärligt med all röken från smältverken i Mo i Rana på andra sidan gränsen och då blir även Sarek-rävarna tysta.

När motorvägsskyltarna börjar tala om avfarter till ställen som Buxtehude, Itzehoe och Buddekate, då fylls mitt sinne av lätthet. Brödet är saftigt och goit, bratwursten ångar och en matkasse i affären kostar inte 186.50 utan 38.40, dvs en storleksordning som jag anser att

matkassar skall hålla sig till. D-marken står i tre och åttio men är undervärderad, det är billigt i Tyskland. Och därtill trevligt, åtminstone ganska. Man slipper t ex så förbannat många turister, eftersom landet sedan länge anses helt ute. De flesta svenskar som kommer dit blåser på i 140 på väg till Frankrike. I själva verket är Tyskland oerhört rikt på saker att se och uppleva som Ruth Hallén så förtjänstfullt påpekade i DN i somras.

Vi är en del som vet det. På campingplatsen i Bremen, alldeles intill Bremenuniversitetets campus, träffade vi ett par från södra Norrland som försäkrade oss att det här var den bästa campingplatsen på hela kontinenten. De varnade oss särskilt för det skräpiga Belgien. Dit för vi naturligtvis också. Det är sant att Belgien är skräpigt och kanske onödigt och borde delas upp mellan Holland och Frankrike, men nu är det så att de där har världens bästa frites. Frites, serverade med en rejäl klick fritesauce, dvs utspädd majonnäs, spelar en central roll i fritidslivet i Nordsjöländerna. Alldeles innanför gränserna längs vägarna till Belgien finns det fritesstånd där nyss återvända belgier står och äter belgiska frites som de kanske har varit utan i flera dagar.

Vad gäller själva campinglivet är föga att säga. Ska man köra med småtält är det tunneltält med glasfiber man ska ha och inga mossiga Fjällrävenpyramider. I andra änden av skalan är det husbilen som gäller, medan husvagnar är helt ute. Det är patetiskt att se husvagnsägarna försöka kontra genom att ställa ut lite pelargonier, de inser ju att loppet är kört. En god campingplats ska ha bra TV-spel, gärna våldsbetonade, anser min dotter.

Europeisk union?

När man far lite fram och tillbaka mellan Holland, Belgien och Tyskland så känns efter ett tag gränserna som onödiga rester

sarna ute och tyskarna nere. Kanske har tyskarna tröttnat på det.

Den tyska ekonomin är en fantastisk apparat och den bara ökar. På motorvägarna en veckodag tycks det trots semester tiden vara fler lastbilar än privatbilar och städernas eleganta nya arkader och varuhus överflödar av varor.

EG-frågan

Hur ska vi ha det med EG då? Ja, för det första, om det är något vi är här i landet, så är det väl ändå europeer. Vi lever i kanten på de stora skogarna och tundran, vi är en utkantsbygd i Europa. När vidare egen kultur har vi aldrig haft, allt har kommit söderifrån och vi levde ett både andligt och materiellt fattigt liv fram till det här århundradet. Sen dess har vi ju tjänat en del pengar men vi ska nog inte sätta oss på för höga hästar.

Hur är det då med renheten, livskvaliteten och miljön? Ja, en sak är säker: Lockarks och Pagens svampiga franskbröd skulle inte få förekomma i en tysk affär och en mellensvensk sirapslimpa skulle föranleda utryckning av hälsovårdsmyndigheter. Den tyska korven smakar kött, det tyska ölet har inga tillsatser. Det är inte så att Sverige på något sätt är miljömässigt eller ens i särskilt många avseenden socialpolitiskt ledande. Vi råkar bara vara ganska få på en rätt stor yta och så har vi haft tur med krig och ekonomi.

Ungefär så långt brukar jag va-

fiken till och från bron. Det lär dessutom bli en sådan omväg att det ändå inte går fortare att ta sig mellan Malmös centrum och Köpenhamns centrum än med dagens flygbåtar. Detta innebär att vi ytterligare bygger fast oss i bilismen. Det är alltså inte bara en skånsk angelägenhet, utan en global angelägenhet att dessa idéer stoppas i tid. Satsa istället resurserna på att bygga ut spår-vägstrafiken och om det behövs någon fast sundsförbindelse så finns det ingen anledning att göra något annat än att borra en järnvägstunnel.

Vpk-Lund styrelsen!

Vpk värnar om park

De boende vid Qvantenborgsvägen har bestämt motsatt sig ett planförslag som skulle innebära utbyggnad av industrier i Qvantenborgsparken. Kritiken stämmer överens med den syn som Vpk sedan 1974 haft på behovet av detta grönområde.

I december 1974 antog Lunds kommunfullmäktige den nu gällande stadsplanen som bl.a. innebär att en väg skulle läggas ut mellan kvarteret Virket och

Qvantenborgsparken för att möjliggöra utfartsförbud mot Öresundsvägen. Mot denna del av planen reserverade sig Vpk i fullmäktige.

Öresundsvägen har dock inte byggts ut, och industritomterna har slagits samman. Något behov av vägen finns inte idag. Ändå innehåller planförslaget en gemensam förbindelseled in i Qvantenborgsparken.

Vpk har år efter år yrkat att Öresundsvägen inte skulle byggas ut till en stor in/utfartsled. Majoriteten har dock prioriterat Öresundsvägen.

Molière, Gauss m fl och bara ville vara närmare dem.

I helvete heller. De ledande EG-anhängarna skiter i Goethe. De har en enda avsikt: att med hjälp av EG och kapitalets fria rörlighet kämpa ner de få ansatser till motmakt som finns. EG är ett medel för dem att återföra Sverige till kapitalismens huvudfåra.

Europas förenta stater, jovisst, det är bra om det inte blir krig mellan folk på samma kontinent. Men vem vinner till vardags, vilken kraft i samhället har resurser att ta utnyttja ett vidöppet Europa? Kapitalet! Så lita på mig, jag kommer att stå på rätt sida tillsammans med alla gitarrspelare och byggeromaniker vid den stora EG-omröstningen 1995.

Gemenskapen

Vi kom till Hamburg vid nio-tiden på kvällen och hade svårt att hitta campingplatsen. Den var privat, låg vid Kieler Strasse och bestod av en sumpig rivningstomt. Det började regna medan vi satte upp tältet i en sank gräsmatta som lutade mot ett dike med taggtråd. Toaletterna fanns i några vitmålade containers, men man behövde ingen ficklampa för ljusen från den sexvideobiograf som låg mittemot huvudentrén belyste oss. Duschen, liksom varmvattenkranen i disken krävde särskilda poletter som man skulle ha köpt i receptionen flera timmar tidigare. Runt omkring oss brusade motortrafiklederna. Där satt vi i våra tält: italienare, spanjorer och danskar och holländarna i husvagnen och svenskar och finnar och de båda engelska paren i husbilarna. Ett sånt jävla semesterväder och sen de här förbannade närliggande tyska som tog trettio mark per natt för detta usla kvarter. Jag tror man kan säga att vi alla kände en stor Europeisk Gemenskap.

Lucifer

Vänsterpartiet Lutheranerna?

Nu när den s.k.namnfrågan åter har kommit på agendan kommer jag att tänka på ett rykte från K.huvudstaden som nådde mig i våras, att vårt parti där man och man emellan skulle gå under namnet Vänsterpartiet Lutheranerna. Detta på grund av partiets moraliska och i vissa hänseenden kulturkonservativa framtoning. Om beteckningen var avsedd som ett heders- eller smädenamn framgick inte, men med tanke på rådande kulturklimat får man väl anta det senare.

I så fall tycks det vara fråga om en tanke av det slag som numera med viss entonighet möter i borgarepressens kolumner: att inte bara vi utan t.o.m. någorlunda principfasta socialdemokrater ägnar oss åt att försvara ett dödsdömt förgånget, medan framtiden tillhör kapitalismen.

Kanske skall man inte alltför snabbt avfärda tanken som ren fiendepropaganda. I Kommunistiska Manifestet beskriver Marx och Engels kapitalismen som den mest revolutionära kraften historien dittills känt, destruktiv och konstruktiv på samma gång. Raderna vibrerar av beundran för borgarklassens tekniska och ekonomiska bedrifter.

De kommunistiska pionjärerna delade sin samtids utvecklingsoptimism och förtröstan på att Historien, f.d. Världsanden, skulle om än på dialektikens krokiga väg styra allt till det bästa. Därför blev de benägna att betrakta alla försök att bevara förkapitalistiska livs- och samhällsformer som fördröjande kvacksalveri. Mänskligheten måste igenom kapitalismens kriser för att snarast möjligt nå det utlovade framtidslandet.

Vi som lever halvannat sekel efter Manifestet utan att ha fått se en enda utopi realiserad, har svårt för att vara lika oreserverat optimistiska. Kapitalismen är livskraftigare än någonsin, dess prestationer är lika beundransvärda men dess destruktiva verkningar på mänskliga relationer, miljö, kultur, nationell trohet och verklig demokrati blir dag för dag allt påtagligare. frågan är, om inte de radikala i ett sådant läge måste bli bevarande, konservativa.

Eftersom ordet konservativ lätt ger anledning till missförstånd - allt beror ju på vad som skall konserveras - tillät jag mig i en VB-artikel i våras föreslå, att vi något mera medvetet än hittills skulle acceptera vår bevaranderoll men i tydlighetens namn undvika beteckningen konservativa och i stället kalla oss "konservationister" (namnet var hämtat ur en framtidsroman).

Någon reaktion fick jag inte, och jag vet inte om jag vågar

tolka tystnaden som ett instämmande. Därmed vare hur som helst - nu får jag i alla fall eldunderstöd av en västtysk sociolog, Claus Offe från Bielefeld. Offe betraktar sig själv som marxist och menar att Marx skrifter fortfarande är ett oöverträffat verktyg för en analys av det kapitalistiska samhället. Men samtidigt anser han, att den sociala strukturen sedan Marx tid undergått sådana förändringar, att vi på väsentliga områden tvingas dra nya slutsatser.

I Marx samhälle var en minoritet privilegierad och majoriteten förtryckt. I dag är - i länderna, måste man tillägga - majoriteten privilegierad, medan en minoritet marginaliseras. Förhoppningen, att ett nytt frihetens, likhetens och solidaritetens samhälle i en nära framtid skall stiga upp ur havet, buren av en jättelik demokratisk flodvåg, har förlorat det mesta av den trovärdighet den hade på Marx och Engels tid. Därför, menar Offe, är det vi numera inom vänstern strävar efter egentligen att undvika regression:

-Eftersom vi ständigt hotas av förstörelse på olika plan, har vi ersatt begreppet utveckling med ett konservativt begrepp, nämligen att bevara och säkra miljön, freden, städernas fysiska struktur och människovärdet. Vi ser det som vår uppgift att försvara något värdefullt hellre än att uppnå något önskvärt.

-Det har skett ett påtagligt skifte där de radikala blir mer och mer konservativa, medan en del av dem som kallar sig konservativa skriver under på huvudlösa tillväxtprogram och applåderar teknologiska förändringar och maktackumulering.

Så långt Offe. Hela sanningen är detta väl inte, och får inte heller vara det. Socialismen är förvisso inte mogen för avskrivning. I längden kommer människorna säkert inte att finna det rimligt att det skall gå att tjäna hur mycket som helst, t.o.m. skattefritt, på Andras arbete, eller att profiten skall vara enda produktionskriterium. En dag blir socialismen åter aktuell, var så säker. Men annars ligger det nog åtskilligt i Offes analys.

Vi började med namnfrågan och skall sluta där. Kanske måste man som den gamle Cato sluta varje anförande med ett "för övrigt anser jag, att Kartago för förstöras", tills det verkligen ligger i ruiner. Naturligtvis menar jag inte, att vi i fortsättningen skall kalla oss Vänsterpartiet Lutheranerna. Men det skulle förvisso inte ge oss anledning till fler och större missförstånd än vårt nuvarande partinamn.

Lars-Arne Norborg

från en äldre tids dåliga kommunikationer. Och varför ska man hålla på att växla mellan olika pengar, det skulle väl kunna vara gemensam valuta? Holland och Belgien, små anpassliga handelsnationer, är bland de mest pådrivande vad gäller europeisk integration medan Tyskland ligger lite mitt emellan och Storbritannien på sina öar är mest avvisande. Det är faktiskt inte långt till 1992 och visst känns det att det är en ny tid på gång. Man går i tyska bokhandlar och ser att Gorbatsjovs ("Gorby" som är tyskarnas smeknamn på honom) bok fortfarande ligger överst på bestsellerlistan. Man läser i tidningen att Bundeswehr har svårt att få ihop folk, de unga vill ha vapenfri tjänst. Man tänker på lord Ismay's gamla ord att Nato hade skapats för att hålla amerikanerna inne, ryssarna med EG-anhängarna. Men deras analys brukar sedan fyllas ut med lyriska hyllningar till de franska ostarna och de italienska vinpriserna och då är jag redan mera kallsinnig. EG-debatt som går ut på att kröken ska bli friare och billigare, vilket den väl skulle bli, kan jag vara utan.

Det som faller avgörandet för mig är uppriktigt sagt att alla de människor som har andra allmänpolitiska mål och ideal än de jag omfattar, de talar samstämmigt för EG-anslutning. Jag trodde länge att de var mer europiskt sinnade än jag själv, och jag kände mig som en provinsial och nationalistisk buse. Jag trodde EG-propagandisterna visste mer om Heine,

Vpk anser att Öresundsvägen inte ska byggas ut och något utfartsförbud behövs inte. Öresundsvägen får inte den direkta anslutning till Kung Oskars bro som den har idag, genom att delen vid Lerbäcksskolan ska stängas av enligt ett framlagt planförslag. Om man vill öka trafiksäkerheten kan man anlägga en mittremsa.

Det är inte klarlagt att vägverket verkligen kräver utfartsförbud. För Getingevägen vid Smörlyckan fanns planer på utfartsförbud, men efter kontakt med vägverket visade sig detta

inte nödvändigt. Härigenom besparades Smörlyckan de planerade ingreppen i trädgårdarna för en planerad förbindelsegata. I stället sänktes hastigheten på Getingevägen.

Nu skriver Thomas Schlyter och Lars-Arne Norborg till gatunämnden och föreslår att kontakt tas med vägverket för andra lösningar än utfartsförbud mot Öresundsvägen. Oavsett detta måste detaljplanen omarbetas så, att all utbyggnad i Qvantenborgsparken förhindras och parken bevaras intakt, förklarar vpk-arna.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet.

NY ADRESS.....

VB igen

OK, då kör vi en termin till.

VB är som vanligt vad läsarna gör den till. Alternativet är att den blir vad den överruttinerade redaktionen gör den till, och det är inte lika bra. Så skriv!

Sommaruppehållet har varit långt men det har inte hänt så mycket i Lund. I stället ska jag beröra ett par aktualiteter.

Snygg taskspark

Läsarna lär inte vara okunniga om att vi på VB allmänt har hållit på Lars Werner i den svårdefinierade konflikten mellan honom och Jörn Svensson. Nu trodde man att Jörn var manglad efter valutgången, som allmänt bedömdes som en personlig seger för Lasse W, och efter dennes enastående popularitetssiffror i vårens enkäter. Men i onsdagens DN gjorde han en strong comeback.

Oberoende av vad vi tycker i sak- och personfrågan måste vi medge att Jörns införande av alkoholdimensionen var helt i VB-journalistikens stil. En snygg taskspark underifrån! Ty få lär väl vara okunniga om vilken partiledare, aktiv i Nordiska rådet, som borde få "adekvat behandling och temporär befrielse från tyngre arbetsuppgifter".

Dock kan kanske inte alla DN-läsare identifiera den "klara alkoholproblematiker" som bidrog till att en krökande kvinnlig politiker miste sitt (riksdags)uppdrag. Vi övervägde ett slag att skriva "53-åringen" men valde sedan att skriva ut namnet: Bo Hammar.

Däremot skyggar vi för att namnge den kvinnliga politiker. Den vetgirige får kontakta Jörn. Han har samtalsvis behandlat fallet förr, med intressanta detaljer.

Dom och vi

Sociologerna Fryklund & Petersen är klara med studie av Sjöbo, "Vi mot dom", en bok som förtjänar en seriös analys här i VB så småningom. Tills vidare vill vi notera att "Sjöbo" fortfarande är ett mycket laddat begrepp.

Om man t ex går fram till bilist som parkerat fel eller inte håller tomgångsregeln och säger: "Va är du för en bonnadjävvel som inte vet hur man kör i stan? Är du från Sjöbo?", kan det hända att reaktionen blir mycket våldsam.

Tro oss, vi har provat.

Hjärtasjölägret i Lönsboda

Detta sommarnöje från vänsterns storhetstid har överlevt vindantringen inom politiken. Fortfarande återuppstår i juli detta tältläger med sina politiska diskussioner, bad, kollektiv mat-hållning, spökronda, prat kring brasan, fiske m m.

I år hade ca 50 personer, varav nästan 30 var barn och ungdomar, sökt sig till lägret. Ett ovanligt stort antal tonåringar präglade stämningen. Vi hade många ytterst soliga och varma dagar (fastän nätterna i tälten kunde vara kalla). Blott sista dagen regnade det ihållande.

Sjön var ren som vanligt och innehöll mycket gädda och abborre. Fiskeintresset bland barn och vuxna tycks bara öka år från år. Utrustningen börjar bli avancerad. Somliga bökar sig t o m upp i gryningen för att eventuellt kunna kroka gammalgäddan.

Nytt för i år var brädsegling, som för första gången prövades av många landgående kamrater. Även ett bord med korsord hörde till nyheterna. Schack blev det inte så mycket i år för David Edgerton hade drabbats av ett svårartat ryggsrott och kunde inte komma. Spökronden handlade om "Pestkyrkogården vid Hjärtasjön" och var i någon mån inspirerad av Stephen Kings morbida fantasier i filmen "Jurtjyrkogården".

Bland inledarna för studietimmarna mellan kl 10-12 kan

nämnas Ulf Nymark som fördjupade sig i temat "Ska k försvinna i vpk?" och Tomas Peterson, som bedriver sociologiska studier kring fotbollstrategier och fotbollens villkor över huvudtaget i Sverige (och särskilt i Halmstad och Malmö). På Ulfs fråga blev nog det kollektiva svaret att det var dags att bredda partiet och göra upp med den leninistiska varianten av kommunism.

För eventuella diggare av förmann kan vi nämna att nya för i år var Kristina, Björn, Astrid, Små-Mårten, Elisabet, Alexandra med bror, Mårten, Ylva, Siri, Thore med pojkarna Andreas och Sylvester. Det är

faktiskt en ganska kraftig förnyelse efter några år av stagnation.

Slutligen sportnytt: Ungdomslaget besegrade de vuxna i fotboll och brännboll men fick bita i gräset i volley. Här var det kroppslängden som avgjorde. I denna sport förlorade lundalaget mot en övrigkombination, mycket för att ett antal lundapappor plötsligt försvann för att lägga sina barn. Ibland tycks det som om kvinnofrigörelsen har gått lite för långt!

Till nästa års lägerkommitté valdes Ann Schlyter, Marianne Sonnby och Thore Möller från Eslöv.

Mjau

68 och Storebror

Var det så den sosseborgerliga statsapparaten avvärjde er 68:or, genom att först låta er gapa sig hessa på gatorna och sedan erbjuda en smula makt och trygg anställning inom den expanderande offentliga sektorn där er stora uppgift blev att ofarliggöra det radikala uppsvingets idéarv genom integrering av valda delar, allt till det beständes överförtjusta fromma?

En pånyttfödd, avsevärt förstärkt teknikfostikerad statlig repression blev resultatet och på köpet en formidabel fiende förvandlad till en mycket kompetent, lojal allierad.

Var det så det gick till? Kan näv av er som var med svara?

Historieintresserad ung kommunist

Inte blev jag hes

"Historieintresserad ung kommunist" tycks vara en sån där som alltid kommer försent. Det var ju förra året som den stora debatten om 68-orna rasade, inte nu på sensommaren 1989.

Inte skrek jag mej hes. Men så småningom lärde jag mej att man hörs mycket mer om man använder luften till att blåsa i en trumpet. Den formen av röstbefrielse rekommenderar vi gärna signatören. Vad vi förstår är det klient med musiken i hans nuvarande politiska hemvist.

F ö bör påpekas att vi 68-or i Lund läste Louis Althusser och där bl a lärde oss av med den tro på en allvis, ond, manipulerande statsmakt som signatören företräder. Hans ståndpunkt är ett beklagligt återfall i en primitiv teori som man hoppades var övervunnen.

Gammalkommunist

BLÅSORKESTERN. Så 20.8 kl 18.45 på Kapellsalen, terminsstart. Första rop inför Kulturnatten. Öl efteråt. Anmälan till Hanölägret 25-27.8. HANNAS FLÄKT. Så 20.8 kl 14 fest hos Nanny, Smedgatan 14, Malmö. Anmälan senast fredag 040-150040. Första ordinarie rop 3.9 kl 17.30.

Kompol träffas må 21.8 kl 19 på vpk-lokalen. Diskussionsfråga: Lunds utbyggnad.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg, Rune Lifekvist och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135888.